

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

Druk nr 1634

Warszawa, 7 sierpnia 2013 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy - Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do reprezentowania mojego stanowiska w toku prac nad projektem ustawy upoważniam Pana Olgierda Dziekońskiego – Sekretarza Stanu w Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Łączę wyrazy szacunku

(-) Bronisław Komorowski

USTAWA

z dnia

2013 r.

o zmianie ustawy - Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. poz. 145, 951 i 1513 oraz z 2013 r. poz. 21 i 165) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 40 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Zakaz lokalizowania na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią nowych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie dotyczy dróg rowerowych w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 260 i 843).”;

2) w art. 88l:

a) w ust. 1:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wykonywania urządzeń wodnych oraz budowy innych obiektów budowlanych, z wyjątkiem dróg rowerowych;”;

- pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zmiany ukształtowania terenu, składowania materiałów oraz wykonywania innych robót, z wyjątkiem robót związanych z regulacją lub utrzymywaniem wód oraz brzegu morskiego, budową lub remontem dróg rowerowych, a także utrzymywaniem, odbudową, rozbudową lub przebudową wałów przeciwpowodziowych wraz z obiektami związanymi z nimi funkcjonalnie oraz czynności wyznaczania szlaków turystycznych pieszych lub rowerowych;”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1e w brzmieniu:

---

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń, ustawę z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych oraz ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

- „1a. Budowa lub remont drogi rowerowej oraz wyznaczenie szlaku turystycznego pieszego lub rowerowego na obszarach, o których mowa w ust. 1, wymaga zgłoszenia dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej, a w przypadku kiedy roboty lub czynności mają być prowadzone w pasie technicznym również dyrektorowi właściwego urzędu morskigo.
- 1b. W zgłoszeniu należy określić termin rozpoczęcia robót lub czynności. Do zgłoszenia należy dołączyć:
- 1) w przypadku budowy drogi rowerowej dokumenty, o których mowa w ust. 4;
  - 2) w przypadku wyznaczania szlaku turystycznego pieszego lub rowerowego: zgodę właściciela terenu na lokalizację szlaku, charakterystykę planowanych działań, mapę sytuacyjno-wysokościową w skali 1:2000 lub 1:1000 z naniesieniem przebiegu szlaku oraz zaznaczeniem drogowskazów i tablic oraz opis planowanej do zastosowania techniki montażu oznakowania.
- 1c. W razie konieczności uzupełnienia zgłoszenia organ, o którym mowa w ust. 1a, nakłada na zgłaszającego, w drodze postanowienia, obowiązek uzupełnienia, w określonym terminie, brakujących dokumentów, a w przypadku ich nieuzupełnienia - wnosi sprzeciw, w drodze decyzji.
- 1d. Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a, należy dokonać przed terminem zamierzonego rozpoczęcia robót budowlanych lub czynności związanych z wyznaczaniem szlaku turystycznego pieszego lub rowerowego. Do wykonywania robót budowlanych lub czynności związanych z wyznaczaniem szlaku turystycznego pieszego lub rowerowego można przystąpić, jeżeli w terminie 30 dni od dnia doręczenia zgłoszenia organ, o którym mowa w ust. 1a, nie wniesie, w drodze decyzji, sprzeciwu i nie później niż po upływie 2 lat od określonego w zgłoszeniu terminu ich rozpoczęcia.
- 1e. Organ, o którym mowa w ust. 1a, wnosi, w drodze decyzji, sprzeciw w przypadku stwierdzenia, że planowane roboty lub czynności, o których

mowa w ust. 1a, utrudnią ochronę przed powodzią lub zwiększą zagrożenie powodziowe lub będą mogły spowodować zagrożenie dla jakości wód w przypadku wystąpienia powodzi.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Decyzja, o której mowa w ust. 2, wygasa, jeżeli w terminie 2 lat od dnia, w którym stała się ostateczna, nie uzyskano wymaganego pozwolenia wodnoprawnego lub nie rozpoczęto wykonywania robót lub czynności wskazanych w ust. 1.”;

3) w art. 88n:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przejeżdżania przez wały oraz wzdłuż korony wałów pojazdami lub konno oraz przepędzania zwierząt, z wyjątkiem miejsc do tego przeznaczonych; zakaz nie dotyczy przejeżdżania rowerem wzdłuż korony wałów;”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zakazów, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się do robót związanych z utrzymaniem, odbudową, rozbudową lub przebudową wałów przeciwpowodziowych, a także do robót związanych z budową lub remontem dróg rowerowych lub czynności wyznaczania szlaków turystycznych pieszych lub rowerowych, z zastrzeżeniem ust. 2a–2e.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2e w brzmieniu:

„2a. Budowa lub remont drogi rowerowej oraz wyznaczenie szlaku turystycznego pieszego lub rowerowego wymaga zgłoszenia marszałkowi województwa.

2b. W zgłoszeniu należy określić termin rozpoczęcia robót lub czynności.

Do zgłoszenia należy dołączyć:

1) w przypadku budowy drogi rowerowej dokumenty, o których mowa w ust. 4;

2) w przypadku wyznaczania szlaku turystycznego pieszego lub rowerowego: zgodę właściciela wału przeciwpowodziowego na lokalizację szlaku, charakterystykę planowanych działań, mapę

sytuacyjno-wysokościową w skali 1:2000 lub 1:1000 z naniesieniem przebiegu szlaku oraz zaznaczeniem drogowskazów i tablic oraz opis planowanej do zastosowania techniki montażu oznakowania.

- 2c. W razie konieczności uzupełnienia zgłoszenia organ, o którym mowa w ust. 2a, nakłada na zgłaszającego, w drodze postanowienia, obowiązek uzupełnienia, w określonym terminie, brakujących dokumentów, a w przypadku ich nieuzupełnienia - wnosi sprzeciw, w drodze decyzji.
- 2d. Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 2a, należy dokonać przed terminem zamierzonego rozpoczęcia robót budowlanych lub czynności związanych z wyznaczeniem szlaku turystycznego pieszego lub rowerowego. Do wykonywania robót budowlanych lub czynności związanych z wyznaczeniem szlaku można przystąpić, jeżeli w terminie 30 dni od dnia doręczenia zgłoszenia organ, o którym mowa w ust. 2a, nie wniesie, w drodze decyzji, sprzeciwu i nie później niż po upływie 2 lat od określonego w zgłoszeniu terminu ich rozpoczęcia.
- 2e. Marszałek województwa wnosi, w drodze decyzji, sprzeciw w przypadku stwierdzenia, że planowane roboty lub czynności, o których mowa w ust. 2a, zagrażają szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych.”,
- d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a-3c w brzmieniu:
- „3a. W przypadku, kiedy zagrożona jest szczelność lub stabilność wałów przeciwpowodziowych oraz w razie wystąpienia zagrożenia powodującego konieczność ograniczenia możliwości poruszania się po wałach, jak również w razie konieczności wykonania prac związanych z konserwacją lub remontem wałów przeciwpowodziowych, właściciel lub zarządca wału przeciwpowodziowego wprowadza czasowy zakaz poruszania się po wałach przeciwpowodziowych.
- 3b. Właściciel lub zarządca wału przeciwpowodziowego, który wprowadził zakaz, o którym mowa w ust. 3a, jest obowiązany do oznaczenia wału przeciwpowodziowego, na którym obowiązuje zakaz, za pomocą

rozmieszczonych w widocznych miejscach znaków stojących z umieszczoną tablicą informującą o zakazie poruszania się po wałach oraz do ogłoszenia o wprowadzeniu zakazu w sposób zwyczajowo przyjęty na danym terenie lub w środkach masowego przekazu.

3c. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory tablic informacyjnych, o których mowa w ust. 3b, a w szczególności ich rozmiar, kształt, kolor, wzór i wielkość napisu.”;

4) w art. 88o po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Właściciel lub zarządca wału przeciwpowodziowego może, na podstawie umowy, użyczyć koronę wału lub jej część na cele związane z budową drogi rowerowej, a także na cele związane z potrzebami zarządzania drogą rowerową. Do użyczenia stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego.”;

5) w art. 124 w pkt 11 kropkę na końcu zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12 w brzmieniu:

„12) wyznaczanie szlaku turystycznego pieszego lub rowerowego oraz budowę lub remont drogi rowerowej.”.

6) w art. 194 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) nie stosuje się do zakazów, o których mowa w art. 39, art. 40 ust. 1 i art. 88n ust. 3a.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2013 r. poz. 482) w art. 80 w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przejeżdża pojazdem lub konno albo przepędza zwierzę gospodarskie przez wał przeciwpowodziowy w miejscu do tego nieprzeznaczonym lub przejeżdża pojazdem innym niż rowerowy lub konno albo przepędza zwierzę gospodarskie wzdłuż po wale przeciwpowodziowym, na którym nie ma drogi o dostatecznie mocnej nawierzchni.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 260 i 843) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:

„11a) droga rowerowa – drogę przeznaczoną do ruchu rowerów albo rowerów i pieszych, z której może korzystać każdy, zgodnie z jej przeznaczeniem;”;

2) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Drogi, drogi rowerowe, parkingi oraz place przeznaczone do ruchu pojazdów, niezaliczone do żadnej z kategorii dróg publicznych i niezlokalizowane w pasie drogowym tych dróg są drogami wewnętrznymi.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651, z późn. zm.²⁾) w art. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wydzielanie gruntów pod drogi publiczne, drogi rowerowe i drogi wodne, budowa, utrzymywanie oraz wykonywanie robót budowlanych tych dróg, obiektów i urządzeń transportu publicznego, a także łączności publicznej i sygnalizacji;”.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

---

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 106, poz. 675, Nr 143, poz. 963, Nr 155, poz. 1043, Nr 197, poz. 1307, Nr 200, poz. 1323, z 2011 r. Nr 64, poz. 341, Nr 106, poz. 622, Nr 115, poz. 673, Nr 129, poz. 732, Nr 130, poz. 762, Nr 135, poz. 789, Nr 163, poz. 981, Nr 187, poz. 1110, Nr 224, poz. 1337 oraz z 2012 r. poz. 908, 951, 1256, 1429 i 1529.

UZASADNIENIE

W wielu miastach drogi rowerowe, czy szlaki rowerowe na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią oraz na wałach przeciwpowodziowych, oprócz pełnienia roli rekreacyjnej, mogą być docelowym uzupełnieniem i ważnym elementem spójnej sieci rowerowej. W ostatnim czasie przede wszystkim największe polskie miasta, które często śmiało otwierają się w kierunku rzek i innych akwenów wodnych starają się wprowadzić rower do systemu transportu publicznego, podejmując działania prowadzące do zwiększenia udziału przejazdów rowerowych w liczbie ogólnej przejazdów.

Miasta takie jak Kraków, Gdańsk, czy Łódź są sygnatariuszami tzw. Karty Brukselskiej (Charter of Brussels), której zapisy zobowiązują je do zwiększenia do 2020 roku do 15% udziału komunikacji rowerowej w ruchu miejskim oraz nakładają obowiązek podejmowania działań na rzecz rozwoju turystyki rowerowej. Podobne cele polityki rowerowej stawiają przed sobą Wrocław, czy Warszawa. W tych dwóch ostatnich miastach działają równie z powodzeniem systemy roweru publicznego, z których na co dzień korzysta odpowiednio ok. 40 i 135 tys. użytkowników. Przywołane powyżej fakty pokazują jak duży potencjał tkwi w rowerze – najczystszy ekologicznie środek transportu i jak ważne dla rozwoju ruchu rowerowego jest udostępnianie rowerzystom terenów dotychczas dla nich zamkniętych.

Projektowana zmiana dotyczy ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r. poz. 145, z późn. zm.), ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2013 r. poz. 482), ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 260) oraz ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651, z późn. zm.).

Artykuł 1. proponowanej nowelizacji zmieniający ustawę – Prawo wodne ma na celu dopuszczenie poruszania się na rowerze wzdłuż wałów przeciwpowodziowych, a także ułatwienie wyznaczania turystycznych szlaków rowerowych i pieszych oraz budowy dróg rowerowych na wałach

przeciwpowodziowych i obszarach szczególnego zagrożenia powodzią. Nowelizacja ta znosi bowiem zakaz poruszania się rowerami wzdłuż korony wałów przeciwpowodziowych. Jednocześnie proponowana regulacja zachowuje wszelkie zakazy mające na celu ochronę wody przed zanieczyszczeniem oraz służące ochronie przed powodzią. Ułatwienie wyznaczania turystycznych szlaków rowerowych i pieszych oraz budowy dróg rowerowych polega na odstąpieniu od procedury administracyjnego wyrażania zgody i przejścia do procedury zgłoszenia. Pozwoli to na odformalizowanie procedury umożliwiającej wykonywanie robót budowlanych oraz innych czynności na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią.

Należy zauważyć, że obszary szczególnego zagrożenia powodzią nie są jednorodne ani pod względem ukształtowania terenu ani pod względem prawdopodobieństwa częstotliwości wystąpienia na nich zjawiska powodzi. Zgodnie bowiem z definicją zawartą w art. 9 ust. 1 pkt 6c ustawy Prawo wodne przez obszar szczególnego zagrożenia powodzią rozumie się:

- a) obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat,
- b) obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat,
- c) obszary, między linią brzegu a wałem przeciwpowodziowym lub naturalnym wysokim brzegiem, w który wbudowano trasę wału przeciwpowodziowego, a także wyspy i przymuliska, o których mowa w art. 18, stanowiące działki ewidencyjne,
- d) pas techniczny w rozumieniu art. 36 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej;

Z terenami tymi wiążą się natomiast wysokie walory naturalne: krajobraz, urozmaicona rzeźba terenu, jeziora, rzeki, parki krajobrazowe, rezerваты przyrody, pomniki przyrody, bogata i różnorodna flora i fauna, sieć hydrograficzna. Obszary te będą zwykle terenami o dużych walorach przyrodniczych i krajobrazowych, czystym środowisku nadającym się na uprawianie turystyki, w tym zwłaszcza turystyki rowerowej.

Turystyka rowerowa doskonale wpisuje się w propagowaną przez Komisję Europejską politykę zrównoważonego rozwoju oraz nurt turystyki zrównoważonej, której podstawowym celem jest zintegrowanie działalności turystycznej z celami ochrony przyrody, a także kształtowaniem nowych postaw oraz zachowań turystów i organizatorów ruchu turystycznego. Rowerzystom rzadko zarzucić można działanie na szkodę środowiska naturalnego, a uprawiany przez nich sport jest promocją zdrowego stylu życia, aktywnego wypoczynku w harmonii z naturą, a także mniejszej emisji substancji szkodliwych dla środowiska. Polska z uwagi na piękno walorów przyrodniczych (natura, krajobrazy) o niskim stopniu ingerencji człowieka oraz bogactwo śladów przeszłości ma wiele do zaoferowania miłośnikom turystyki rowerowej.

Proponowane zmiany umożliwiają zainteresowanym podmiotom wyznaczanie ciągów komunikacji rowerowej, a zwłaszcza dróg rowerowych w taki sposób, że przyczynią się one do poprawy skomunikowania niektórych obszarów, a także zachęcą dotychczasowych użytkowników samochodów do zmiany środka transportu. Nowelizacja jest odpowiedzią na coraz większą popularność poruszania się rowerem, zarówno na terenach atrakcyjnych krajobrazowo, ale również na obszarach zurbanizowanych, w pobliżu budowli wodnych. Trend taki można zaobserwować w niektórych krajach europejskich np. Holandii.

Projektowana nowelizacja, próbując pogodzić z jednej strony ograniczone możliwości wykorzystania pod zabudowę obszarów zagrożonych powodzią oraz wykorzystania urządzeń chroniących przed powodzią w postaci wałów przeciwpowodziowych, utrzymuje w zasadzie zakazy z tym związane, z drugiej strony ułatwia wszędzie tam, gdzie to będzie możliwe budowę dróg dla rowerów lub wyznaczanie szlaków turystycznych rowerowych i pieszych przyczyniając się zarazem do projektowania ciekawych krajobrazowo szlaków turystycznych.

W przypadku budowy drogi rowerowej oraz wyznaczania szlaku turystycznego rowerowego i pieszego – zarówno na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, jak i na wałach przeciwpowodziowych – ustanawia się procedurę zgłoszenia.

Budowa drogi rowerowej oraz wyznaczenia szlaku turystycznego rowerowego i pieszego na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią wymaga zgłoszenia dyrektorowi regionalnemu zarządu gospodarki wodnej oraz dołączenia odpowiednich dokumentów. Dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej w drodze postanowienia może nałożyć obowiązek uzupełnienia brakujących dokumentów. Warto zaznaczyć, że zgłoszenia należy dokonać przed terminem zamierzonego rozpoczęcia robót budowlanych, czy też odpowiednich czynności związanych z wyznaczeniem szlaku turystycznego rowerowego i pieszego. Do rozpoczęcia wyżej wymienionych czynności można przystąpić, jeżeli w terminie 30 dni od dnia doręczenia zgłoszenia dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej nie wniesie sprzeciwu w drodze decyzji. Trzeba także nadmienić, że dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wydaje sprzeciw wobec planowanych robót lub czynności, jeżeli roboty te lub czynności utrudnią ochronę przed powodzią lub zwiększą zagrożenie powodziowe lub będą mogły spowodować zagrożenie dla jakości wód w przypadku wystąpienia powodzi. W sytuacji kiedy roboty budowlane albo czynności związane z wyznaczeniem szlaku turystycznego pieszego lub rowerowego dotyczą pasa technicznego, organem właściwym do wydania sprzeciwu będzie dyrektor właściwego urzędu morskiego.

W przypadku budowy drogi rowerowej oraz wyznaczenia szlaku turystycznego rowerowego i pieszego na wałach przeciwpowodziowych, potrzebne będzie odpowiednie zgłoszenie do marszałka województwa oraz dołączenie wymaganych dokumentów. Zarówno dokumenty, jak i pozostałe warunki dotyczące zgłoszenia są w zasadzie zbieżne, z tymi które są wymagane w przypadku budowy drogi rowerowej oraz wyznaczenia szlaku turystycznego rowerowego lub pieszego na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią. W przypadku stwierdzenia przez marszałka, że planowane roboty albo czynności zagrażają szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych, marszałek województwa wnosi sprzeciw.

Proponowane jest dodanie przepisów ust. 3a-3c w art. 88n ustawy – Prawo wodne zgodnie z którymi właściciel lub zarządca wału przeciwpowodziowego ma obowiązek wprowadzenia na określony czas zakazu poruszania się po wałach jeżeli

zagrożona jest szczelność lub stabilność wałów przeciwpowodziowych lub istnieje inne zagrożenie powodujące konieczność ograniczenia możliwości poruszania się po wałach, jak również w razie konieczności wykonania prac związanych z konserwacją lub remontem wałów przeciwpowodziowych. Po wprowadzeniu zakazu, o którym mowa powyżej, właściciel lub zarządca wału przeciwpowodziowego ma obowiązek oznaczenia wału przeciwpowodziowego tablicami zawierającymi informację o zakazach poruszania się po wałach oraz obowiązek ogłoszenia o wprowadzeniu zakazu w sposób zwyczajowo przyjęty na danym terenie lub w środkach masowego przekazu. Jednocześnie wprowadzono delegację ustawową dla ministra właściwego do spraw środowiska do wydania rozporządzenia określającego wzory tablic informacyjnych, o których mowa w ust. 3b, a w szczególności ich rozmiaru, kształtu, koloru, wzoru i wielkości napisu.

Naruszenie wprowadzonego zakazu poruszania się po wałach będzie sankcjonowane karą grzywny, wymierzaną na podstawie Kodeksu wykroczeń. Stosowna zmiana w tym zakresie wprowadzona została do art. 194 pkt 4 ustawy Prawo wodne.

Proponowana zmiana art. 88o ustawy – Prawo wodne, polegająca na dodaniu ust. 3a, umożliwi właścicielowi lub zarządcy wału przeciwpowodziowego zawarcie umowy użyczenia korony wału lub jej części na cele związane z budową drogi rowerowej, a także na cele związane z potrzebami zarządzania drogą rowerową. Do użyczenia zastosowanie mieć będą przepisy Kodeksu cywilnego (art. 710 – 717 Kc), w tym przepis zobowiązujący biorącego do używania do ponoszenia zwykłych kosztów utrzymania drogi.

Dotychczas jazda rowerem przez wał przeciwpowodziowy oraz wzdłuż wału stanowi wykroczenie zagrożone karą grzywny albo karą nagany. Zniesienie zakazu jazdy rowerem wzdłuż wału powoduje konieczność zmiany Kodeksu wykroczeń. Zgodnie z proponowaną zmianą (art. 80 § 1 pkt 1a Kodeksu wykroczeń) wykroczenie popełni ten, kto po wale przeciwpowodziowym przejeżdżać będzie pojazdem silnikowym, motorowerem lub konno. Rowerzysta przejeżdżając wzdłuż po wale, po

wejściu nowelizacji w życie – nie popełni wykroczenia. Popełni je jednak przejeżdżając przez wał przeciwpowodziowy w miejscu do tego nieprzeznaczonym.

Artykuł 3 projektu ustawy dokonuje zmian w ustawie o drogach publicznych wprowadzając definicję legalną drogi rowerowej. Zgodnie z nim za drogę rowerową uważa się drogę przeznaczoną do ruchu rowerów albo rowerów i pieszych, z której może korzystać każdy, zgodnie z jej przeznaczeniem. Ponadto proponuje się, aby droga dla rowerów nie zaliczona do żadnej z kategorii dróg publicznych i niezlokalizowana w pasie drogowym tych dróg miała status drogi wewnętrznej.

Projektowana nowela wprowadza istotną zmianę w art. pkt 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami. Nowelizowany przepis określa katalog celów uznawanych za cele publiczne. Zaliczenie dróg rowerowych do celów publicznych znacznie ułatwi realizację tych inwestycji. Zaliczenie danej inwestycji do inwestycji celu publicznego odgrywa szczególną rolę przy stosowaniu przepisów o wywłaszczeniu. Zgodnie z art. 112 ust. 1 powołanej ustawy, jednym z wymagań wywłaszczenia, które odgrywa jednak podstawową rolę, jest to, że nieruchomość położona jest na obszarze przeznaczonym w planie miejscowym na cele publiczne bądź do nieruchomości wydana została decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego. Jest to zatem wstępny warunek zastosowania przepisów o wywłaszczeniu.

Zgodnie z przepisem końcowym ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej i wejście w życie proponowanych w nim regulacji nie spowoduje skutków dla budżetu państwa, lecz może spowodować koszty dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego związane z budową oraz utrzymaniem dróg dla rowerów.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Przedmiotowy projekt ustawy będzie miał wpływ na działalność Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Ministra Środowiska, prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, marszałków województw, dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej oraz na jednostki samorządu terytorialnego.

2. Konsultacje społeczne

Od 28 czerwca 2013 roku projekt ustawy był dostępny do publicznego wglądu na stronie internetowej www.prezydent.pl. Poproszono o przesłanie ewentualnych uwag do 26 lipca br.

Jednocześnie projekt ustawy został przesłany pocztą elektroniczną do konsultacji następującym podmiotom: Ministrowi Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Ministrowi Środowiska, Ministrowi Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, Ministrowi Sportu i Turystyki, Wojewodzie Podkarpackiemu, Wojewodzie Świętokrzyskiemu, Wojewodzie Małopolskiemu, Wojewodzie Mazowieckiemu, Wojewodzie Kujawsko-pomorskiemu, Wojewodzie Pomorskiemu, Wojewodzie Lubelskiemu, Wojewodzie Śląskiemu, Marszałkowi Województwa Kujawsko-Pomorskiego, Marszałkowi Województwa Lubuskiego, Marszałkowi Województwa Lubelskiego, Marszałkowi Województwa Małopolskiego, Marszałkowi Województwa Mazowieckiego, Marszałkowi Województwa Podkarpackiego, Marszałkowi Województwa Pomorskiego, Marszałkowi Województwa Śląskiego, Marszałkowi Województwa Świętokrzyskiego, Związkowi Województw RP, Związkowi Miast Polskich, Unii Metropolii Polskich, Związkowi Powiatów Polskich, Unii Miasteczek Polskich, Związkowi Gmin Wiejskich RP, Krajowemu Zarządowi Gospodarki Wodnej, Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, Głównemu Urzędowi Nadzoru Budowlanego, Komendzie Głównej Państwowej Straży Pożarnej, Dyrektorowi Wojewódzkiemu Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych w Warszawie, Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, Polskiemu Towarzystwu Turystyczno-

Krajoznawczemu, Krajowej Radzie Gospodarki Wodnej, Państwowej Radzie Ochrony Przyrody, Fundacji WWF, Klubowi Gaja, Polskiemu Klubowi Ekologicznemu, Lidze Ochrony Przyrody, Warszawskiemu Towarzystwu Cyklistów.

Podmioty do których przesłano projekt ustawy do konsultacji również poproszono o uwagi i opinie o projekcie do 26 lipca br.

Uwagi, które wpłynęły do Kancelarii Prezydenta RP zostały przeanalizowane i częściowo uwzględnione.

Ponadto 31 lipca 2013 roku zorganizowano również spotkanie uzgodnieniowe, w którym wzięły udział zaproszone podmioty.

3. Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projekt ustawy nie nakłada nowych zadań na organy administracji publicznej w zakresie zmian w art. 88l oraz 88n ustawy – Prawo wodne polegających na przyjmowaniu zgłoszeń w zakresie inwestycji mających służyć rekreacji rowerowej oraz ich weryfikacji.

W Polsce mamy około 9,5 tys. km wałów przeciwpowodziowych, w przeważającej części położonych w terenach o bardzo dużych walorach przyrodniczych i krajobrazowych. Tereny te są także niezwykle atrakcyjne dla rozwoju turystyki, nie powodującej konieczności budowy infrastruktury drogowej, hotelowej czy żywieniowej. Ze względu na swoje walory, obszary te są niezwykle atrakcyjne, jednak ze względu na zagrożenie powodzią, muszą być jednocześnie poddane pewnym restrykcjom w postaci zakazu lokalizowania obiektów mogących pogorszyć warunki przepływu wód powodziowych lub mogących wygenerować znaczące straty wskutek zalania wodami powodziowymi. Współczesna i tym samym nowoczesna ochrona przed powodzią, wyrażona w prawie UE poprzez dyrektywę 2007/60/WE w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim, wprowadzona do ustawy Prawo wodne, kładzie duży nacisk na ograniczanie strat, tj. na takie zagospodarowywanie obszarów zagrożonych, aby nie generowało strat w przypadku wystąpienia powodzi.

W przypadku wyznaczenia lub budowy szlaków rowerowych i pieszych dla rozwijania zdrowej rekreacji, warunek ograniczania strat powodziowych jest spełniony. Mamy tutaj do czynienia z trzema przypadkami:

1. dopuszczenia poruszania się rowerem wzdłuż korony istniejących wałów przeciwpowodziowych,
2. wyznaczenia szlaku turystycznego rowerowego i pieszego na wałach przeciwpowodziowych,
3. wyznaczenia szlaku turystycznego rowerowego i pieszego na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią.

Wszystkie przypadki nie generują żadnych kosztów inwestycyjnych, poza ewentualną koniecznością oznakowania szlaku odpowiednimi znakami informacyjnymi, tak jak jest to przyjęte przy oznakowywaniu szlaków np. turystyki górskiej, szlaki w parkach krajobrazowych, parkach narodowych lub lasach. Za oznakowanie szlaku rowerowego i pieszego odpowiada zgłaszający, który zamierza taki szlak uruchomić i może to być np. jednostka samorządu terytorialnego.

Projekt ustawy umożliwi również budowę dróg rowerowych na wałach przeciwpowodziowych oraz na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią.

W trakcie użytkowania szlaków rowerowych i pieszych oraz dróg rowerowych zlokalizowanych na wałach przeciwpowodziowych może wystąpić konieczność czasowego zawieszania ich użytkowania. Sytuacja taka wystąpi w dwóch przypadkach:

- kiedy zagrożona jest szczelność lub stabilność wałów przeciwpowodziowych oraz w razie wystąpienia zagrożenia powodującego konieczność ograniczenia możliwości poruszania się po wałach,
- konieczności przeprowadzenia konserwacji lub remontu odcinka obwałowania po którym wyznaczono szlak turystyczny rowerowy i pieszy lub wybudowano drogę rowerową.

Jest oczywiste, że dla uchronienia użytkowników szlaków turystycznych rowerowych i pieszych oraz dróg dla rowerów przed niebezpieczeństwem utraty zdrowia a nawet

życia, konieczne jest w wymienionych przypadkach czasowe zamknięcie szlaku na odcinku, na którym takie zagrożenie występuje.

Dla szlaków wyznaczonych na wałach przeciwpowodziowych – zarówno dla przypadku zagrożenia wezbraniem powodziowym, jak i przypadku konieczności przeprowadzenia konserwacji lub remontu wału powodziowego – konieczne będzie oznaczenie obszaru, na którym obowiązuje zakaz poruszania się po wałach, tablicami zawierającymi informację o zakazach. Konieczne będzie również ogłoszenie o wprowadzeniu zakazu w sposób zwyczajowo przyjęty na danym terenie lub w środkach masowego przekazu. Koszty oznakowania tablicami zamknięcie szlaku na określony czas, poniesie właściciel lub zarządca wału przeciwpowodziowego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projekt ustawy nie będzie miał wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Zakłada się, że projekt ustawy nie będzie miał wpływu na konkurencyjność gospodarki, natomiast może mieć wpływ na przedsiębiorczość i funkcjonowanie przedsiębiorstw. Głównie wpływ ten może mieć wpływ na znaczący rozwój usług o charakterze turystycznym, w rejonach o szczególnych walorach przyrodniczych i krajobrazowych. Z reguły, są to rejony najbiedniejsze, pozbawione przemysłu, handlu i dużych usług, stąd stworzenie możliwości rozwoju rekreacji i turystyki, spowoduje rozwój małych usług i serwisowania.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Nowe regulacje w zakresie umożliwienia bardziej aktywnego wykorzystania zasobów przyrodniczych społeczności lokalnych, mają na celu zaktywizowanie społeczności lokalnych z ukierunkowaniem na usługi rekreacyjne i turystyczne, z jednoczesnym zminimalizowaniem ryzyka wyrządzenia szkód w środowisku i zwiększenia ryzyka powodziowego. Regulacja powinna przyczynić się do poprawy wykorzystania

zasobów przyrody z zachowaniem jakości środowiska naturalnego, a szczególnie środowiska wodnego. Regulacja może mieć bardzo pozytywny wpływ na rozwój regionalny.

7. Wskazanie źródeł finansowania

Przepisy wprowadzające weryfikację zgłoszeń w zakresie inwestycji mających służyć rekreacji rowerowej, nie będą skutkowały zwiększeniem wydatków z budżetu państwa. Koszty oznakowania szlaków w przypadkach konieczności ich wyłączenia z użytkowania oraz koszty związane z utrzymaniem dróg dla rowerów zostaną pokryte przez budżety samorządów oraz ze środków wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej.

Warto zwrócić uwagę na fakt, iż w ramach Regionalnych Programów Operacyjnych – w perspektywie finansowej 2014–2020 – przewidziano wsparcie budowy tras rowerowych w kontekście działań dotyczących zrównoważonej mobilności miejskiej i w oparciu o priorytet inwestycyjny 4.5. mający na celu promowanie strategii niskoemisyjnych dla wszystkich typów obszarów, w szczególności na obszarach miejskich, w tym wspieranie zrównoważonego transportu miejskiego oraz podejmowanie odpowiednich działań adaptacyjnych i mitygacyjnych.

8. Wpływ regulacji na ochronę środowiska

Projekt uregulowań polegający na możliwości wytyczania szlaków turystycznych rowerowych i pieszych w obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, nie będzie miał negatywnego wpływ na ochronę środowiska. Proponowane uregulowania będą miały pozytywny wpływ na wzrost ilości wyjazdów rekreacyjnych mieszkańców, a tym samym podniesienie ich kondycji zdrowotnej.

9. Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej

Regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.